

Rinbred, som forbyder Tyskland at foretage Troppesamlinger, hverken Manøvrer eller krigsmæssige Troppesamlinger, i denne neutrale Zone, at i Tilfælde af, at disse Artikler overtrædes af Tyskland, skal England umiddelbart bringe Frankrig Hjælp mod en saadan ikke af Frankrig fremkaldt Aggression fra Tysklands Side. Der fandt i September i Fjor under Debatten i det franske Deputeretkammer om Ratifikationen af Fredstraktaten en Diskussion Sted, fremkaldt af den forhenværende Konseilspræsident Louis Barthou, om, hvorledes denne Alliancetraktat skulde forstaaes, set i Forhold til Forbundspagtens Bestemmelse om, at inden der sker et diplomatisk Brud, inden det kommer til Krig, skal Magterne, som er Medlemmer af Forbundet, forpligte sig til at søge Mægling, medens der her i Alliancetraktaten staar, at saa snart en Aggression foreligger fra tysk Side, skal England kaste sig ind for at støtte Frankrig. Jeg ved ikke, hvordan Folkeretslærere vil fortolke dette Spørgsmaal, men det, som er Hovedsagen her, er, at England har underskrevet en saadan Traktat, at England altsaa har anerkendt, at en saadan defensiv Alliancetraktat meget vel var forenelig med Folkeforbundspagten. Traktaten blev ikke ratificeret, fordi den var gjort afhængig af, at Amerika ogsaa ratificerede den, og den amerikanske Kongres har jo overhovedet ikke ratificeret Fredstraktaten. Men det er altsaa et tydeligt Bevis paa, at man ikke fra engelsk officiel Side anser en saadan defensiv Alliance for udelukket ved Folkeforbundspagten. Og hvis man i det hele ser paa, hvad der er foregaaet storpolitisk siden Underskrivningen af Fredstraktaten, vil man finde, at der paa alle Leder og Kanter er blevet afsluttet defensive og politiske Ententer. Under Fredskonferencen i Versailles fremhævede den græske Konseilspræsident Venizelos udtrykkelig, at defensive Alliancer og Ententer ikke alene ikke kunde betragtes som stridende mod Forbundspagten, men at de tværtimod maatte betragtes som værende i Overensstemmelse med Pagtens Aand, idet de i saa høj Grad — og det gjaldt f. Eks. paa Balkan — kunde bidrage til at stabilisere Freden.

Saaledes er det faktiske Forhold, som det ærede Medlem Hr. Rode glemte at omtale, med Hensyn til Folkernes Forbund og Muligheden af politiske Alliancer og Ententer. Men det gaar i det hele taget her som i andre Spørgsmaal, at man maa andre, hvad der er det ærede Medlems gentlige Hensigt. Ligesom det ærede Med-

lem er Specialist baade i danske Husmandsbrug og i Brugen af danske Husmænd, saaledes er det ærede Medlem ogsaa paa een Gang Specialist i Folkernes Forbund som international Institution i dens Brugelighed Nationerne imellem, og samtidig er han Specialist i den Brug, der kan gøres af det i radikal indre Politik i Danmark. For at kunne optage Diskussionen med Udsigt til et nogenlunde frugtbart Resultat maa man først være klar over, i hvilken Specialistegenskab det ærede Medlem udtaler sig.

Det ærede Medlem kom endvidere ind paa det sønderjydske Spørgsmaal og undsaa sig endda ikke ved at kvæde den gamle radikale Romance om min Virksomhed i Paris og dens Mangel paa Aabenhed. Jeg troede, det Spørgsmaal var uddebatteret; men da det ærede Medlem har taget det op igen, maa jeg bede det høje Ting undskylde, at jeg bliver nødt til at svare. Det ærede Medlem bebrejdede mig Mangel paa Aabenhed. Ja, den var maaske ikke saa stor, som jeg i og for sig kunde ønske; men naar Forholdet er det, at man har politiske Mørkemænd og Snigskytter i Ryggen, gør man, hvis man vil gøre sig noget Haab om at opnaa et Resultat, bedst i at benytte de Dækninger, Terrænet frembyder. Og jeg gentager her, hvad jeg allerede een Gang har sagt i Foraaret, at samme Dag, hvor det ærede Medlem Hr. Rodes forhenværende fremragende Udenrigsminister aabent lægger frem for Offentligheden ikke blot de officielle Dokumenter i denne Affære, men ogsaa de halvofficielle og de ikke officielle, der har Betydning for Sagens Belysning, og om hvilke Regeringen var vidende, forpligter jeg mig til at lægge hvert Ord, jeg har skrevet og talt, paa det høje Tings Bord; saa kan Offentligheden bedømme, hvis Kort der er blankest, Hr. Erik Scavenius's eller mine. Jeg kunde tænke mig, at jeg var i Stand til at bestaa Prøven. Jeg føler mig dog overbevist om, at man fra radikal Side ikke gør det, for jeg tror ikke, man tør det.

Det ærede Medlem kom endvidere ind paa Spørgsmaalet om Betydningen af min Virksomhed i Paris, og jeg maa sige, at det ærede Medlem gjorde en Reklame for mig, som jeg tror er fuldkommen ufortjent. Det ærede Medlem gav det nemlig Udseende af, at det i Grunden var mig, der havde ført Fredskonferencens Mænd bag Lyset, saaledes at de den 7. Maj havde taget den Beslutning om Afstemningen i 3die Zone, der foreligger i Præliminærtraktaten. Jeg tror, at det ærede Medlem dør gør en Reklame for mig, som jeg ikke har for-